

UUT'T OLDE VODDEN

Ast tied was van rogge zaaien
Zag ie hier welus buiskraaien,
nBoer bad toor niks met op
Von dat tan ok een strop,
Umdat ze int zoad zoln graaien.

Ut bunt gewone kraaien wel
Moor zit in een wat ander vel,
Bedoeld wod tan de veern,
Neet dat dee kleurn ons deern!
Ut was bes mooi dat bonte stel.

Al waarn ze wel venaamluk zwat
zo as de vleugels en de stat,
Veur eur boste, watn lef,
Hadden ze een soort bef,
Griesachtig wit, ze zek wel mat.

Ut leek ech wat op 'n buis of ves
Neet gek, tston eur merakel bes
Dat zwatte en wit-gries,
Dee kleurn steln wie op pries,
Bunt hier gewilde kleurn ewes.

As ze zaaizoad gingen streujen
Mos tat kiemn, opgoan en
bleujen,
As kraaien dat beletn
Ut zoad metéén op vretn
Dan zol ut nooit können greujen.

. Leepen dee kraaien dus strabant
Op ut toëkomstug roggeland
Dat kon nmense beklem'n
Ze kon'n dat neet hemmen,
Vejoëg'n ze ze van af de kant.

As'tjagen goed zo wodn edoan
Koj dr wel bieje bliëven stoan,
Joëg iej ze weg een kee/ Ze waarn
der heel gaw weer
Koj hëlendal neet meer vot goan.

Dörm wodden van wat holt en
stro
nPoppe emaaft; net 'n olde moo
Ok as een keerl wel us,
Dat was nog al een klus,
Ai tmooi waln doon'nheel gedoo!

Schiwwen neumt ze de dinge
hier,
Ut maken deen ze met plezier!
Kleere kreeg ut schiw an,
Want déé maak'n toch de man?!
Weerdelôze, anders gaft geklier.

Al waarn de kleere nog zo old
Ze deen dr wondren met, en zolt
An de poppe wèen te zeen
Hoë ze dreur bes op deen!
'tKump tr op an daj dr van holt!'

Was de poppe dan zowiet kloor
Dan mosse noa de akker door,
Zee achtt'n um dan in stoat
Te passen opt zaaizoad,
Noa'n tiedje wodden e wel goor!

nVogelschrik asse door steet
Doorvan wis ie ok zo moor neet
Hoë lang'tdink helpen zal,
Zag iej noa'n tiedjen al
Datte de veugle niks meer deed.

Ast noamaak-ense door moor blif
En stille steet, geleu moor grif
Dat kriëgt ze dan wel deur
Bunt trok neet bang meer veur,
En zeej dat ut dan niks meer gif.

As d'rogge dr dan op zol stoan
Dan had ut schiw weer af-edoan,
Dat duurn zo lange niet,
Ai greune sprietjes ziet

Dan zol ut zonder schiw weer
goan.

Van'tdink, stoande in alle weer
Zag ie al gaw van d'olde kleer
Ging lôs een band of lint,
Dat wappren in de wind,
tVeval ging wieter meer en meer.

tGebeurn ok us een keer bie ons
De jaszak zat vol veern en dons,
Vogels had'n een nôs emaaft
Door veur d'jaszak "ekraakt"
Dat vonne wie'n bezundre vonds!

Vogelverschrikkers as weleer
Zee ie noe ech moor weinug meer,
Bunt neet zo meer neudug
Dus moor overbeudug,
Ok dát doot ze noe andes weer.

Zaaizoad mengt ze met wat grei
Dat stinkt nog hadder as'nprei!
Veugle wilt'neet vretten,
nBoer is vriej van "tletten",
Verandring dus veur allebei!

Vekeerd vin ikt as ze te grif
Gebruuk maakt van ut
landbouwgif
Dat spul das toch ech hels
En maakt mien wels rebels!
Door raakt ok alles met op drif.

De vogels dee loat ons neet koel,
Al't eerdse lèven hef zn doel,
, Vogels zo as ze z èn
Door mow zuunug op wèen!
Andes wod ut hier'ndooie boel!